

Zpráva z jarního srazu

Jak už to tak v červnu bývá, stanovili jsme termín srazu na poslední víkend v červnu, tedy na termín 24. až 26. června 2022 a kemp Vážka ve Varvažově. Bohužel jiný termín již volný nebyl. Nějak se zadrhla komunikace se starým a novým majitelem kempu. V červnu je však tolik srazů, že si člověk musí vybírat.

Protože kemp změnil majitele byly při dojetí prvních účastníků klubu trochu problémy. Měli jsme sice zablokovaný celý kemp, ale bohužel s námi tam byli i cizí karavanisté. Jak už to tak bývá, s některými se dalo mluvit jako s lidmi, ale s některými, no prostě hrůza. Nakonec však vše dopadlo vcelku dobře a naše karavany se na vyhrazené místo vešly. Jak jistě dobře víte, tento kemp není z největších a přesto jsme měli problémy obsadit všechny chatky. Členové zamluvené chatky postupně odhlašovali a my jsme trnuli, kolik chatek bude muset klub zaplatit. Bohužel je to tak, již není ve Varvažově rodina Zlámalova a tak se i změnil podmínky pronajímání chatek. V příštím roce, kdo si chatku objedná a neobsadí, uhradí padesát procent ceny chatky sám, přece nebudou ostatní platit za to, že někdo na sraz nedorazí. Je možná chybou, že nevybíráme zálohy na jednotlivé chatky, asi vše probereme na schůzi a asi budeme vybírat zálohy na chatky, ale o tom, až po diskusi se členy.

A nyní ke srazu. Jako vždy jsme se sjížděli již v pátek kolem poledního, počasí bylo dost divoké a tak jsme v pátek zažili pěkný slejvák. Hladina říčky se zvedla, zbarvila se do hněda a tak z koupání moc nebylo. V pátek po ubytování jsme klábosili u chatek i pod stany u recepce. Mimochodem celá restaurace i recepce je v novém kabátě a docela jí to sluší. Nový majitel se snaží, ale musí se naučit v této nové pozici trochu orientovat. Jídlo bylo ucházející, ale my jsme byli zvyklí na větší výběr, ale to jsme také během víkendu trochu pozměnili. Celou noc pršelo, ale sobota ráno už byla krásná a slunečná, a

sluníčko se nás drželo až do neděle Chvilkami bylo až moc horko a nedýchatelno, ale jinak vše bezva. V deset hodin dopoledne jsem zahájila sraz. Karel Pálek nás krátce pak seznámil s programem srazu. Pak jsme dětem do odjezdu na spanilou jízdu připravili nějaké soutěže s odměnami. Odjezd na spanilou jízdu byl vyhlášen hned po obědě na 12,30 hod a tentokráte jsme byli všichni připraveni. Jízda byla ze strany pořadatelů připravena opravdu skvěle. Jeli jsme do Strakonice. Cestou jsme projížděli úseky, kde včerejší liják způsobil docela velké problémy, ale do cíle jsme dorazili v pořádku. Šli jsme se podívat na hrad a na výstavu nově otevřeného muzea. K velké radosti dětí i dospěláků bylo zjištění, že právě v tento čas se na protějším břehu řeku konají pivní slavnosti se spoustou ochutnávky jak tekutého moku, tak jídla a hlavně dětských soutěží. Náš vnouček skákal na skákacím hradě skoro hodinu a půl a nemohli jsme ho z něj dostat. Na řece se konala neckyáda a tak jsme mohli vidět spoustu zajímavých výtvorů, které po řece připluly od vzdálenějšího jezu. Skvěle hrála i kapela na pivních slavnostech a úplně nejskvělejší byla grilovaná kuřátka. To jsme měli pusy a prsty mastné, ale fakt jsme si pochutnali. Do kempu pak jel každý sám za sebe. My jsme ještě vyrazili k Brožům, trochu omrknou jejich minimuzeum. I tam jsme našli pár krásných skvostů a takových 130 motorek a dalších automobilových doplňků. Pak už jsem musela pálit do kempu a připravit dětské soutěže. Kromě toho, že si děti krásně hrály, tak bylo připraveno pohoštění pro děti i dospěláky (vnouček zrovna slavil narozeniny). Pouštěli jsme bubliny, děti je chytaly a my jsme fotili naše krásná auto v dešti bublin. A než jsme se nadáli, byl tu večer. S táborákem to tentokráte bylo trochu složitější, většinou u ohně seděli lidé z karavanů, a tak jen pár našich jedinců si zaskočilo opéci buřta. Jinak jsme opět okupovali stánky u recepce nebo debatili kolem chatek. Ač je v tom kempu docela problém připravit pro děti bojovou hru, přesto se mi podařilo bojovku upořádat a netradičně svoje poklady děti nosily z jedné

neobsazené chatky, kde vesele strašila místní strašidla. Vše se podařilo a děti mohly jít spát. My jsme zůstali a dále jsme klábosili pod stánkem. Bylo již po hodině duchů, kdy se na nás přišel podívat Sebastián a se slovy. „deda spí, Ondra spí, mami domu“, se i naše skupinka pomalu rozcházela. A tak i my jsme zalezli do postele. I v neděli nás přivítalo sluníčko. V 11 hodin jsme sraz vyhodnotili, sdělili jsme si pár posledních drbů a rozhodli se, že i na příští rok necháme jarní sraz tady ve Varvažově. Termín teprve upřesníme s majitelkou kempu. Pak už jsem jen ukončila sraz, poděkovala účastníkům i pořadatelům.

Zase víkend utekl jako voda a my jsme se rozjeli k domovům. A kolik se nás vlastně sjelo? Celkem přijelo 41 aut, z toho v sobotu na kučaku 11 vozů. No na tu páteční bídu skvělý počet.

Všem Vás moc děkuji a již se těším na sraz podzimní. Nezapomeňte objednávat chatky. Bližší informace o cenách se dozvíte na stránkách klubu nebo ve vašich emailech. Mám domluvené rande v Lužanech s upřesněním srazu až na konec července. Hned po tom, Vám napíši vše potřebné.

Přeji Vám krásné dovolené, dětem skvělé prázdniny, tisíce šťastných kilometrů a hlavně zdraví. Těším se na Vás 9. září v Lužanech.

Milena